

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B** **Forordning nr. 1**
om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område
 (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 af 13. juni 2005	L 156	3	18.6.2005
► <u>M2</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M3</u>	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013

Ændret ved:

► <u>A1</u>	Tiltrædelsesakt for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (tilpasset ved Rådets beslutning af 1. januar 1973)	L 73 L 2	14 1	27.3.1972 1.1.1973
► <u>A2</u>	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
► <u>A3</u>	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
► <u>A4</u>	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige (tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	C 241 L 1	21 1	29.8.1994 1.1.1995
► <u>A5</u>	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B**Forordning nr. 1****om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område**

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktatens artikel 217, hvorefter Rådet, med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser, med enstemmighed fastlægger den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område, og

ud fra følgende betragtning:

Hvert af de fire sprog, som traktaten er affattet på, er officielle sprog i en eller flere medlemsstater,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

▼M3*Artikel 1*

De officielle sprog og arbejdssprogene for Unionens institutioner er bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.

▼B*Artikel 2*

Dokumenter, som en medlemsstat eller en person, der er undergivet en medlemsstats jurisdiktion retter til Fællesskabets institutioner, kan efter afsenderens valg affattes på et af de officielle sprog. Svaret skal affattes på det samme sprog.

Artikel 3

Dokumenter, som en Fællesskabsinstitution retter til en medlemsstat eller til en person, der er undergivet en medlemsstats jurisdiktion, skal affattes på denne stats sprog.

▼M2*Artikel 4*

Forordninger og andre dokumenter, der er almenyldige, affattes på de officielle sprog.

Artikel 5

Den Europæiske Unions Tidende udkommer på de officielle sprog.

▼B*Artikel 6*

Fællesskabets institutioner kan i deres forretningsorden fastsætte de nærmere regler for denne ordning på det sproglige område.

▼B

Artikel 7

Den sproglige ordning for sagerne ved Domstolen fastlægges i dennes procesreglement.

Artikel 8

Har en medlemsstat flere officielle sprog, bestemmes det efter anmodning fra den pågældende stat, hvilket sprog der skal anvendes på grundlag af de almindelige regler i den pågældende stats lovgivning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.